

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Skytten paa Aunsbjerg (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 199. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387848736/facsimile.pdf> (tilgået 15. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

Skytten paa Aunsbjerg

I min Opvæxt maatte jeg oftere og længere end jeg ønskede opholde mig, eller rettere: indspærres paa denne Gaard. Besidderen Eratsraad Steen de Steensen var nemlig min Moders Morbroder. Han og Kone – en Schinckel – havde ingen Børn; jeg var opkaldt efter ham; og han var en godmodig Mand. Hun – ja, hun holdt virkelig af mig – hun var »fuldblods«, som det nu hedder; og man veed, at denne Race ikke er fri for Nykker, dem ej engang den »permanente Guillotine« er istand til at udpille: hun vilde herske; intet videre. »Hvor er din Villie, lille Steen?« sagde hun ofte til mig – men ikke uden naar Fremmede vare tilstede. Jeg var en Dukke, en Automat; og hun havde lært mig at svare: »I Bedstemoders Lomme.« – Den stakkels Drengs sædvanlige Trøst var, i hendes Fraværelse at drille hendes Yndlingshund »Manille«, der, mellem os sagt, var af en yderst gnaven og irriterabel Tænke-maade. Jeg fik, henad Vejen sagt, den Satisfaction: at den engang uforvarende kom ind i Tøjreslaget til en Ørn, der ogsaa var fængslet, men til en Grønplet i Haugen, hvor da denne Fuglenes Konge myrdede Favoriten, og aad ham til Frokost. Det forstaaer sig: paa den regjerende Dronnings Befaling blev der holdt Standret over ham, og Dommen, at skydes, strax fuldbyrdet af Skytten Vilhelm.

Samme Skytte var ellers *min* Favorit; og jeg var aldrig lykkeligere, end naar jeg engang kunde faae Lov til at besøge ham i hans Kammer, bese hans Geværer, lege med hans Hunde, og høre hans Jagthistorier. – Han hedde ellers »Guillaume,« der betyder det samme paa fransk som Wilhelm paa tysk, og han *var* en Franskmand. – Jeg veed det nok: jeg er kommen i Ord for at lyve; og nu kunde maaskee Een og Anden ogsaa her ville beskyldte mig for et Falsum. Men jeg er ikke bange; jeg kan legitimere mig – og jeg holder af Legitimiteten. General Numsen, som engang, endnu i Mand's Minde, var Chef for daværende Rytterregiment i Randers, havde, før han kom i russisk Tjeneste, tjent i den franske Armee. Her havde han faaet Rytteren

Kornmodn, 1839